

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 908/2019
23.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Мирољуба Томића и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адв. Бојана Грубановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Шиду К 150/18 од 17.04.2019. године и Кв 140/19 од 27.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 23.10.2019. године, једногласно, је донео

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адв. Бојана Грубановића, као основан, па се преиначује правноснажно решење Основног суда у Шиду Кв 140/19 од 27.06.2019. године, тако што Врховни касациони суд одбија захтев пуномоћника оштећеног ВВ адв. Јована Матијевића, за накнаду трошкова састава одговора на жалбу против решења Основног суда у Шиду К 150/18 од 17.04.2019. године, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Решењем Основног суда у Шиду К 150/18 од 17.04.2019. године, утврђени су трошкови кривичног поступка у предмету Основног суда у Шиду К 150/18 од 17.04.2019. године и окривљени АА и ББ обавезани на плаћање истих на начин ближе наведен у изреци овог решења.

Решењем Основног суда у Шиду Кв 140/19 од 27.06.2019. године, одбијена је жалба браниоца окривљених АА и ББ, адв. Бојана Грубановића изјављена против решења тог суда К 150/18 од 17.04.2019. године као неоснована, а ставом 2. обавезани су окривљени АА и ББ да оштећеном исплате сваки износ од по 7.500,00 динара на име трошкова заступања – састава одговора на жалбу по пуномоћју адв. Јовану Матијевићу.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљених АА и ББ, адв. Бојан Грубановић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да

Врховни касациони суд усвоји захтев, побијана решења укине и предмет врати на поновно одлучивање или пак исте преиначи у складу са наводима захтева.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адв. Бојана Грубановића, делимично је основан, док је у осталом делу захтев за заштиту законитости недозвољен.

Бранилац окривљених АА и ББ, адв. Бојан Грубановић, у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи, да одредбама ЗКП „које регулишу материју жалбе на решење нема одредбе која говори о томе да се жалба уложена на решење шаље било коме на одговор“ те да оштећени нема право на накнаду награде за састављање одговора на жалбу, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује основаним.

Из списка предмета произилази да је Основни суд у Шиду дописом К 150/18 од 03.05.2019. године, адв. Јовану Матијевућу пуномоћнику оштећеног, доставио жалбу изјављену од стране браниоца окривљених адв. Бојана Грубановића од 23.04.2019. године, против решења тог суда К 150/18 од 17.04.2019. године, и навео да сходно одредби члана 444. став 1. ЗКП у року од осам дана од дана пријема жалбе може поднети суду одговор на жалбу, након чега је пуномоћник оштећеног дана 08.05.2019. године, доставио одговор на жалбу и тражио трошкове на име састава истог у износу од 15.000,00 динара.

Одредбом члана 468. ЗКП, прописана је сходна примена одредаба о жалби против првостепене пресуде, и одређено да ако овим законом није другачије одређено, на поступак по жалби против решења сходно ће се примењивати одредбе члана 434. став 5., чл. 435. до 442., члана 445. став 1. и 2., члана 454. и члана 458. став 2. овог законика.

Дакле, у поступку по жалби изјављеној против решења предвиђена је сходна примена одређених одредаба које се односе на жалбу против првостепене пресуде, али није предвиђена сходна примена одредбе члана 444. ЗКП, то јест није предвиђена законска могућност подношења одговора на жалбу изјављену против првостепеног решења.

Имајући у виду да није предвиђена законска могућност подношења одговора на жалбу у односу на жалбу изјављену против првостепеног решења, па сходно томе погрешан је закључак другостепеног суда када је окривљене обавезао да на име састава образложеног поднеска – одговора на жалбу плате оштећеном и то сваки по 7.500,00 динара.

По налажењу Врховног касационог суда, то што је суд поступио супротно одредби члана 468. у вези члана 444. ЗКП, не значи да окривљени сходно томе треба да снесу последице таквог поступања суда, то јест оштећеном се не могу признати и обрачунати трошкови за састављање одговора на жалбу поднетог против првостепеног решења, јер таква могућност није предвиђена одредбама ЗКП.

С тога је, по оцени Врховног касационог суда другостепени суд доношењем побјаног решења учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених.

Осталим наводима захтева, бранилац окривљених указује да је суд утврдио трошкове кривичног поступка, који обухватају и трошкове које је имао оштећени у укупном износу од 109.500,00 динара, који обухватају трошкове награде пуномоћнику оштећеног, али да у списима предмета нема доказа да је пуномоћник оштећеног поднео захтев за прегледање списка, нити да је извршио увид у исте, нема доказа да је пуномоћник оштећеног извршио увид у списе ОЈТ, као и да је суд признао оштећеном накнаду награде за приступ пуномоћника оштећеног на рочишта код ОЈТ, а суд није могао досудити те трошкове јер по закону пуномоћник оштећеног тим радњама не може присуствовати.

Изнетим наводима бранилац у суштини оспорава чињенице које су од значаја за одлуку о висини трошкова кривичног поступка, а погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић